ANUL VII — Seria II. — No. 57 4 PAGINI 3 lei C. Luni 2 Decembrie 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.69; Secretariat . . 5.91.86; Tipografia . . 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

POLISPORTIVII

A fi polisportiv, la noi, nu însemnează a practica mai multe sporturi, ci a ceda unor gusturi la moda zilei!

Definiţia poate părea destul de puţin serioasă, dar, din nenorocire, e bine fundată pe realităţile sportului românesc.

In concepţia greşită a sportului nostru condus până mai deunăzi de oameni care-şi mai aduceau poate vag aminte de ce se petrece pe un teren de sport, din moment ce nu mai călcaseră pe el din vremuri îndepărtate, a fi sportiv e prea puţin.

Polisportiv însă e un cuvânt mult mai plin, mai răsunător...

Simplu sportiv e mai nimic...

In schimb, polisportivul e un fel de general în sport care-şi manifestă puterile şi talentul în toate tărâmurile lui de activitate.

Te uiţi bine la cel ce ţi se recomandă ca polisportiv. E mic, sfrijit, prăpădit şi vorbeşte mult.

Dacă eşti dispus să-l urmăreşti într'un sport sau în altul, imediat renunţi să-ţi mai satisfaci curiozitatea. Eşti lămurit şi în mintea ta îţi faci socoteala că pe lunga listă a eroilor sportului românesc, mai adaugi una. O pui la urmă nu pentrucă e mai puţin gravă ci pur şi simplu pentrucă ai uitat-o în noianul atâtor greşeli.

A practica mai multe sporturi, a fi deci un polisportiv implică constituţie organică deosebit de bine înzestrată care poate fi supusă unui consum de energie fizică excepţional. Notez că nu mă refer aici deloc la aptitudini sau talent. Mă gândesc numai la tipul simotic care să poată înfrunta risipa de forţe care-o pretinde o practică a mai multor sporturi, simultan.

Intervine, deci, necesitatea unui control medical care să indice pe baze ştiinţifice această cale.

La noi, lucrurile au fost bagatelizate. Toţi sportivii sunt automat polisportivi pentru a nu fi «inferiori» celorlalaţi.

In sportul românesc tipul sportiv e insuficient realizat. Supus la mari eforturi organice, el cade într'o extremă periculoasă a sportului. In loc de progres şi desvoltare fizică, regres şi degradare.

Boala polisportivităţii porneşte din cadrul monden pe care-l îmbracă sportul dela o vreme. Un cadru monden pe care uşurătatea românească l-a ocupat fără multe formalităţi.

Să rupem şi cadrul şi să vindecăm şi bolile care contaminează concepţiile noastre în sport.

Sportul e o şcoală.

Să-i urmăm cursurile cu conştiinciozitate, dacă vrem să-l înţelegem şi realizăm astfel.

MIRCEA POP

In luptă cu S. K. Dresdner
1 F. C. NURENBERG
VA INCERCA AZI SA CUCEREASCA „CUPA TSCHAMMER“

Echpa 1. F. C. Nurenberg

Azi Berlinul găzdueşte finala celei mai mari competiţiuni a celui de-al treilea Reich, «Cupa Tschammer», între vechii rivali 1 F. C. Nürnberg, campioana ligii Boyern şi Dresdner S. C., campioana ligii Sachsen. Echipele s'au calificat pentru finala competiţiei în urma victoriilor realizate în semifinale asupra grupărilor Fortuna Düsseldorf şi Rapid (Viena).

Cupa Tschammer a luat fiinţă în anul 1935, când au participat 4128 de grupări, finala fiind disputată între 1. F. C. Nuernberg şi Schalke 0-4, la Düsseldorf.

Rezultatul final a fost 2—0 pentru primii.

In anul următor finala este câştigată de V. F. B. Leipzig, în urma victoriei cu 2-1 asupra formaţiei berlineze Schalke 04.

In 1937, Schalke 04, care ajunsese până atunci de 2 ori în finală, are satisfacţia de a-şi însuşi trofeul în dauna Fortunei Düsseldorf pe care a înins-o cu 2-1.

F. C. Rapid din Viena se califică în anul următor în finală, împreună cu Frankfurter F. G. V. pe care a încins-o la Berlin cu 3-1.,

Anul 1939 întruneşe cel mai mare număr de echipe participante. Dela 4128, câte au fost în 1935, numărul lor s'a urcat la 5804, iar finala este câştigată pentru a doua oară de 1. F. C. Nuernberg care at disputat cu 2-0 de Waldhof Manuheim.

Anul acesta, matchurile cupei au fost urmărite de peste 279.000 de spectatori.

In urma celor de mai sus se poate vedea că lupta se anunţă foarte interesantă.

Cele două echipe îşi vor alinia următoarele formaţii:

1. F. C. Nürnberg: **Kohl, Billmann, Uebelein, Luber, Kennemann, Carolin, Gussner, Eiberger, Friedel, Pfonder, Kund.**

Dresdner S. C.: **Kress, Miller, Hempel, Pohl, Dzur, Schubert, Boczek, Schaffer, Machote, Shon, Carstens.**

CUM PRIVEŞTE PRESA ITALIANA INTOARCEREA LUI BODOLA ŞI SPIELMANN IN ECHIPA UNGARIEI

Chestiunea jucătorilor fugiţi în Ungaria n'a fost încă rezolvată şi probabil nici un va fi atât de curând şi de uşor cum era de aştepat, deoarece, forul maghiar de specialitate a adoptat în această chestiune un punct de vedere cu totul în afara regulamentelor în vigoare.

Bodola şi Spielmann în echipa ungară

Mai mult decât atât, federaţia ungară arată acelaş dispreţ regulamentelor şi faţă de alte federaţii, încât, pentru matchul pe care îl susţine azi la Genova, cu Italia, a introdus în echipă doi din jucătorii fugari şi anume pe Bodola şi Spielmann. Or, e ştiut că un jucător, trecând dintr'o ţară în alta, nu poate juca în echipa naţională chiar dacă a căpătat cetăţenia ţării în care se află acum, decât după doi ani dela ultimul match jucat în echipa naţională a ţării de unde a plecat.

O notiţă semnificativă în „Gazzetta dello Sport”

Confratele italian «La Gazzetta dello Sport» publică în această privinţă o notiţă semnificativă, sub titlul «Bodola şi Spielmann pe teren» pe care o reproducem mai jos în traducere fidelă.

«Formaţia oficială a echipei maghiare (care n'a fost comunicată încă oficial federaţiei italiene) cuprinde şi numele lui

(Continuare în pag. 2-a)

Curse cu antrenament mecanic

O fază a cursei cu antrenament mecanic dintre reprezentanţii Italiei şi Germaniei, care s'a alergat la Berlin, la Dlutschland hale şi s'a terminat cu victoria gazdelor

O REPREZENTATIVA A ITALIEI VA JUCA LA 11 ŞI 18 MAI LA BUCUREŞTI

ROMA, 30. (Serviciul nostru special). — Eri seară sub preşidenţia generalului Vaccaro, Directoratul de football al Italiei a ţinut o importantă şedinţă. Nu s'a luat nici-o hotărâre privitoare la reclamaţia grupării Juventus în ceiace priveşte partida pierdută la Neapoli. Cererea va fi examinată în şedinţa viitoare. S'a respins cererea de ajutor jucătorului Bonizzoni şi s'a admis aceia a lui Loeti, rănit la Milano

In ceiace priveşte activitatea internaţională, directoratul a admis ca o reprezentativă care să nu poarte totuşi titlul de Selecţionata a Italiei să joace la Bucureşti două matchuri în zilele de 11 şi 18 mai 1940.

Crossul în sărbătoare

Bucureşti: Crossul naţional va închide în mod oficial sezonul atletic

Giurgiu: Un cross la care participă şi juniorii bucureşteni

Arad: Crossul Clubului Atletic Arad

Piteşti: Al doilea cross al grupării Negoiul

O zi bogată, ca în plin August. O zi în care crossul românesc dă o mare bătălie. Pe care, cu orice preţ, trebue s'o câştige.

Adevărata luptă se va ţine la Bucureşti, unde peste 70 de concurenţi se vor întrece în cea mai însemnată alergare de cross, a anului: campionatul naţional.

Dar deopotrivă de preţioase, pentru viitorul atletismului românesc sunt şi celelalte reuniuni, din provincie. Mai ales acolo, iniţiativele lipsesc. Indeosebi acolo atletismul trebue să devină cunoscut, iubit.

Iată de ce, crosul dela Giurgiu, în care juniorii bucureşteni vor întâlni pe cei localnici, este pentru noi un prilej de bucurie şi re încredere pentru ziua de mâine. Este un prim pas spre propagandă, spre cucerirea oraşelor. Combinata bucureşteană, tânără şi talentată, premiile directoratului, utile şi plăcute, precum şi marele interes ce i se arată acum Giurgiului, toate acestea ne spun că suntem în prag de biruinţă. Giurgiul va fi, mai curând decât îl credeam, cetăţue dârză a atletismului românesc. Bucureştenii vor avea următoarea echipă: Cristodorescu, Eftimescu, Fătu, Adams, Totti, D-tru Nicolae, Iorgulescu, Ruiu, Stănescu Seb. Popescu, precum şi braşoveanul Stroici.

In timp ce Giurgiul devine, Aradul caută să... redevină centrul atletic de odinioară. Programarea unui cross, nu însemnează reînviere. Dar poate însemna începutul reînvierii. Sunt acum în Arad, trei grupări atletice: CA Arad, organizatoarea de azi a întrecerii, Astra şi Gloria. Deam voi dornice de faptă, dornice de prietenie. O prietenie care nu exclure rivalitatea. Fiindcă numai aşa, Aradul poate figura în istoria atletismului nostru şi astfel decât prin trecutul său...

Negoiul, harnica grupare piteşteană, ţine astăzi, pentru membrii săi, al doilea cross. El este deopotrivă de util şi propagandei, dar mai ales verificării atleţilor în vederea întâlnirii de peste o săptămână cu juniorii bucureşteni.

Şi-acum după ce am schiţat activitatea din ţară, fără să fi amintit însă oraşe despre care toată lumea se'ntreabă «ce au de gând» (Ploeşti, Timişoara, Brăila, Craiova), să trecem şi să discutăm crossul naţional întrecerea care trebue să devină în curând unul din cele mai importante momente ale anului atletic.

Pentru a 22-a oară

... se aleargă crossul naţional. Aşadar vârsta lui e aceiaş ca să crossului Eliescu. Dar mult mai însemnat, prin titlul şi cupa pe care le pune în joc. Cine nu vrea să iasă campion naţional la cross? Şi ce echipă nu râvneşte, cupa Cămărăşescu grea de abia o poţi duce?

Prima palmaresul acestei întreceri câteva nume te cheamă insistent spre ele. De altfel, nu-i greu de reţinut tabela aceasta a câştigătorilor. De două ori au eşit campioni, Kiki Dumitrescu, Marton şi Petrescu, de patru ori Dinu Cristea şi — record neegalat încă — Manea de cinci ori. Pe echipe, lucrurile se complică. Memoria cere mai multe eforturi. Totuşi nu-i greu să reţii că Stadiul a învins de nouă ori, iar Vif. Dacia numai de patru. Provincia n'a plecat decât de trei ori cu cupa Cămărăşescu: de două ori Braşovul şi odată Petroşanii. Şi se pare că astăzi va fi a patra oară.

(Continuare în pag. IV-a)

Selecţionata de hockey a oraşului Milano a învins pe Star Lausanne cu 5-1

Milano, 30. (Serviciul nostru special). — Primul match intrnaţional de hockey pe ghiaţă al Sezonului a opus la Palatul de ghiaţă reprezentativei oraşului Milano, puternicul club elveţian Star din Laussane.

Gazdele au învins detaşat cu 5-1. Punctele au fost înscrise în min. 1 de Innocenti, de Federici în min. 6 şi 12 de Arnoldo Fabris. In repriza 3-a în min. 8 Bruciamonti măreşte scorul pentruca în min. 12 Inoceti să stabilească scorul final, Star a marcat punctul de onoare în min. 9 din repriza 2-a prin Beltranini.

Germania
învinsă de Croaţia şi Ungaria la tennis de masă

ZAGREB, 30. — (Serv. nostru special). — Astăzi s'a disputat, în cadrul zilei a doua a turneului triunghiular de tennis pe masă din localitate, matchul dintre Ungaria, şi Germania, care s'a terminat cu victoria primilor la 10-2. In prima zi, Croaţia a reuşit să realizeze o excelentă victorie asupra Germaniei, pe care a învins-o cu 5-2.

Mâine are loc partida Ungaria şi Croaţia.

Max Schmeling rămâne totuşi singurul adversar al lui Joe Louis

Toate încercările americanilor de a înlătura candidatura germanului se loveşte de... mediocritatea greilor americani

Ne-am ocupat în dese rânduri de neseriozitatea cu care americanii caută să-i opună lui Joe Louis oameni cari nu pot avea pretenţia unui titlu mondial, oameni cari apoi capotează... fulgerător, în faţa „mitralierei din Detroit”, cum e supranumit invincibilul Louis.

Nici un rând, însă, din presa americană nu pomeneşte măcar de existenţa unui oarecare *Max Schmeling*. Şi germanul e doar singurul om care l-a înfrânt — dureros de fulgerător pentru americani — pe Joe Louis.

Un campion mondial care trebue deposedat de titlu, cu orice preţ...

In 1932, Max Schmeling deţinea sceptrul suprem în boxul mondial. Era primul european care reuşise acest lucru, ştiut fiind că — cu 10 ani înainte — tentativa lui Georges Carpentier de a cuceri titlul dela Jack Dempsey, dăduse greş.

Americanii nu puteau suporta „îndrăsneala” germanului — şi după multă căutare — i-au găsit un adversar în persoana bătrânului Jack Scharkey. Acesta n'a avut altceva de făcut, decât să termine matchul în... poziţie verticală şi judecătorii l-au proclamat învingător la puncte şi campion mondial la toate categoriile...

Max Schmeling fusese, pur şi simplu prădat de titlu...

Apare Joe Louis!

Ani de zile a încercat germanul să devie challenger al campionului

MAX SCHMELING

mondial — între timp, deţinătorii titlului se schimbau cu nemiluita — dar americanii ştiau „cu cine au de-aface” şi îl refuzau regulat, punându-i în cale diferite obstacole, în persoana unor boxeuri mai mult sau mai puţini redutabili.

In acest timp, apare Joe Louis. Negrul nu gustase încă din cupa învinşilor şi avea un palmares impresionant. Americanii se fereau însă şi de acesta. Era un negru... Şi ştiută este antipatia pe care albii americani, o au pentru negri.

Totuşi l-au opus lui Schmeling.

Ce-şi ziceau yankeii: „Dacă bate germanul am scăpat de un negru. dacă se întâmplă invers... cu atât mai bine”.

Şi Schmeling — răbdător — a acceptat şi acest match.

19 Iunie 1936!

Data primului match dintre Louis şi Schmeling.

Optzeci şi cinci de mii de spectatori, popula grandioasa arenă Madison Square Garden din New-York.

Colonia germană ocupa un sector compact din arenă, în timp ce Harlemul umpluse galeria până la ultimul loc.

In acest timp, întreaga Germanie se afla în faţa aparatelor de radio. O fiinţă era, însă, mai agitată decât celelalte: Anny Ondra, soţia lui Max Schmeling.

In prima repriză, Joe Louis atacă insistent şi reuşeşte să învineţească un ochi al germanului.

Schmeling, însă, e calm. E foarte prompt în eschive — în reprizele următoare — şi pumnii negrului se opresc în gol.

In repriza IV-a, o contră precisă de dreapta stopează în bărbia lui Louis. Negrul se prăvăleşte şi e numărat la şapte. Gongul intervine, salvându-l...

Sfârşitul începea să se întrevadă...

Din repriza următoare, germanul începe să domine. Louis mai are o uşoară revenire în repriza VII-a, pentru ca apoi să dea vădite semne de oboseală.

In repriza XI-a, Schmeling, decis să sfârşească, porneşte vijelios la atac. Vedeta neagră e complet debordată şi incapabilă să-şi ţină măcar garda.

Un uppercut de stânga la corp, urmat de un formidabil crochet la bărbie, aduce sfârşitul...

Joe Louis se prăbuşeşte şi cele 10 secunde se scurg molcom, consfinţind victoria germanului...

Ovaţionat de public, Schmeling primi din partea compatrioţilor săi aflaţi în arenă, un superb buchet de flori.

In colţul său, negrul plângea. Trăia cea mai mare umilinţă a cariei sale...

Victoria lui Schmeling a însemnat pentru ţara sa, o mare sărbătoare. Noaptea victoriei, a fost pentru Germania, o plăcută „noapte albă”, şi însuşi cancelarul Hitler a transmis telegrafic învingătorului expresiunea admiraţiei sale.

In noaptea aceea, firul telefonic Berlin—New-York a fost ocupat mai mult de o oră. La cele două capete ale firului, vorbeau doui soţi fericiţi: Anny Ondra şi Max Schmeling...

In acest timp, Harlemul era în doliu...

Germanul provoacă...

După victorie, Schmeling a continuat lupta sa în sensul de a fi recunoscut challanger al campionului mondial. După multe alte victorii, această calitate i-a fost recunoscută. Dar, ce folos? Titlul era acum vacant.

Pentru a-i indica un adversar, americanii au organizat matchul dintre Max Baer, care deţinuse titlul în ultimul timp, şi Joe Louis, care ambiţionat de înfrângerea suferită din partea lui Schmeling, muncise serios devenind cel mai bun boxeur american.

Intr'o formă strălucită, negrul a învins înainte de limită.

Matchul Schmeling—Louis a fost perfectat pentru a doua oară.

Germanul era calm. Işi cunoştea adversarul ca pe o mănuşe, şi nu se îndoia de rezultatul matchului. In schimb, negrul era numai ură... In trosnetul sacilor de nisip rupţi la antrenament, pregătea gândul ce-l obseda de doi ani încheiaţi: *răzbunarea!*

Avea alături de el, Harlemul...

22 Iunie 1938!

Data celui de al doilea match, dintre Louis şi Schmeling...

Madison Square Garden, fremăta...

Era matchul revanşei... Matchul ce urma să însemneze *suprema răzbunare* pentru Louis şi *închiderea carierei* pentru Schmeling.. Aproape 100.000 spectatori — printre cari şi cei doi fii ai preşedintelui Roosevelt — erau prezenţi.

Când a sunat gongul, germanul n'a ştiut că aude un dangăt de clopot pentru sfârşitul carierei lui. A strâns mâinile omului din faţă şi

(Continuare în pag. II-a)

19 Iunie 1936, dată la care lui Joe Louis i-a fost dat să guste din Cupa învinşilor. Clişeul nostru, un adevărat document, îl reprezintă pe negrul din Alabama K. O. Era în cursul reprizei a 12-a, când cu un crochet formidabil Max Schmeling l-a trimis în ţara visurilor